

THEATERMAKER EN ACTRICE ELLEN PARREN OVER BAAAAAA

OVERSCHREEUWEN OF ONDERSNEEUWEN?

INTERVIEW: YVON VAN APELDOORN | FOTO: DIEDERICK BULSTRA

Ben jij iemand die zich niet graag opdringt en liever in de luwte blijft? Of ben jij juist zo'n van nature aanwezige blaas-aap, iemand die ongegeneerd geniet van zijn eigen akoestiek? Dan is BAAAAAA iets voor jou! De eigenzinnige muziektheatermakers van Circus Treurdier komen in april naar Groningen met een voorstelling over een bescheiden mens in een zeer mondige wereld. Guido van Veen is een achtergrondfiguur. Te midden van zijn mondige medemens die nooit een blad voor de mond neemt staat hij timide in het leven, in de hoop dat zijn bescheiden houding hem uiteindelijk iets goeds oplevert. Ellen Parren schreef samen met Jan-Paul Buijs en Peter van Rooijen de tekst.

Meestal speel je zelf ook mee, maar nu niet?

"Klopt, ik heb meegeschreven en ben medemaker, maar ik ben fysiek niet aanwezig op het podium. Met z'n drieën, Jan-Paul, Peter en ik, nemen we onze gastacteurs mee in onze taal en humor. Het is een collectief maakproces waarin ook onze vormgever Janne Sterke nauw betrokken is. Ik vind het heel interessant om nu eens alleen maker te zijn, hoewel ik ook heus af en toe gezond jaloers ben als ik ze zo samen zie spelen."

Waar gaat de voorstelling over?

"BAAAAAA gaat over blaten. Of over het balanceren tussen bescheidenheid en opdringerigheid. We zien Guido, een

jongen in 1996, die letterlijk een achtergrondfiguur speelt in een schooltoneelstuk. Hij is een boom. In vergelijking met zijn klasgenoten is hij de bescheidenheid zelve, hij wordt omringd door schreeuwerige types die alles durven. Guido denkt dat op een dag zijn bescheiden opstelling zal worden beloond. Dat de underdog uiteindelijk zal winnen. Hij fantaseert over hoe zijn leven eruit zal zien als bescheiden mens. Maar intussen blijft hij natuurlijk alsnog de hele tijd het onderspit delven ten opzichte van de luidruchtigen. Het is een tragikomisch verhaal over een man die worstelt en hopelijk bovenkomt."

Hoe kwamen jullie op dit thema?

"Het idee kwam voort uit deze 'moderne wereld', waarin je zo snel je mening klaar moet hebben in een discussie of op social media: *Wat? Gebeurt dit? Heeft iemand dat gedaan? Dan cancel ik die persoon!* We vroegen ons af: is er nog ruimte voor twijfel, is er nog ruimte voor mensen die niet meteen hun stem verheffen en voor mensen die zich niet (meer) durven te uiten, bang om gelyncht te worden? Wat is een goede levenshouding? Moet je bescheiden zijn of jezelf overschreeuwen? Voor beide is wat te zeggen, maar is bescheidenheid niet een vorm van lafheid? En maak je met schreeuwen niet te veel kapot? Wij weten het antwoord ook niet."

Jullie werk wordt vaak als absurdistisch betiteld, is BAAAAAA dat ook?

"Ik vind absurdisme een beetje een te grote benaming voor wat wij doen. Ik noem het liever bitterkomisch. Er zitten wel absurde gegevens in, maar het drama dat we behandelen is heel menselijk en herkenbaar. Daar zit niks abstracts aan; dat vind ik altijd moeilijk aan absurdisme. Wij laten heel concreet de worstelingen van de mens zien en vergroten die uit. Zonder een oplossing aan te dragen."

Je bent aan de toneelschool van Maastricht opgeleid voor het serieuze toneel, hoe ben je bij Treurdier terechtgekomen?

"In Maastricht was het toneel met een grote T. Veel tragedies, serieuze stukken, Shakespeare. In mijn derde jaar kreeg ik les van Peter van de Eede van Compagnie de KOE uit Antwerpen. Door hem kwam ik in aanraking met een andere manier van theatermaken, meer vanuit humor en eigen geschreven teksten, daar ging ik heel erg van aan. Ik dacht voor het eerst: wacht even, zo kan het dus ook!"

"Ik was in die tijd al fan van Circus Treurdier, ik ging vaak naar ze kijken. Ik zag mezelf niet als een van hen; zij kwamen allemaal van de Amsterdamse Kleinkunst Academie, een heel andere tak van sport. En ik ben ook geen muzikant, al ben ik best muzikaal. Maar op een bepaald moment vroeg Thomas Spijkerman, de oprichter van Treurdier, of ik mee wilde doen en dat klikte meteen heel goed. We deden in die tijd 'nachtcafeetjes' in de kelder van Bellevue. Ik ging schrijven en typetjes spelen; daar neig ik van nature heel sterk toe. Ik kwam erachter dat ik komedie spelen veel makkelijker vind dan drama."

Echt? Ik denk altijd dat komedie veel moeilijker is.

"Ja, ik heb veel serieus toneel gespeeld, *Andromache*, *Racine*, en daarin ben ik veel minder zeker. De lat ligt voor mijn gevoel heel hoog, ik heb het idee dat het op een bepaalde manier gespeeld moet worden en dat ik daaraan moet voldoen. Ik heb het ook als ik een serieuze rol in een dramaserie speel. Dat vind ik hartstikke leuk om te doen, maar ik denk altijd: geloven

mensen dit? In komedie voel ik me veel vrijer. Het is in feite natuurlijk hetzelfde; tragedie en komedie. In de kern is komedie ook drama. Je brengt het alleen op een andere manier. Het schrijnende van het leven; het falen, het mislukken, is ook wat het geestig maakt."

Circus Treurdier bestaat inmiddels dertien jaar. Jullie staan in het theater, zijn de bedenkers en makers van de VPRO-serie *TreurTeeVee* en hebben een schare fans en 'traandeelhouders'. Wat gaan we allemaal nog van jullie horen?

"Dit jaar geven we weer flink gas. In de herfst van dit jaar gaan we de grote zaal in met onze eerste familievoorstelling: een bewerking van Shakespeare, *As you like it*, maar dan helemaal 'vertreurdieraanst'. Alleen het staketsel staat nog rechtop. Minder Shakespeare, veel Treurdier. Voor *TreurTeeVee* zijn we bezig met de ontwikkeling van een nieuwe serie: *De heuvels van Cynthia*, samen met de VPRO en de NPO. Zo'n tv-productie neemt altijd veel tijd in beslag, maar we hopen dit jaar het script af te hebben en te kunnen beginnen met filmen."

No even terug naar deze voorstelling. Wil je er nog iets over kwijt?

"Dat BAAAAAA muziektheater is. Er is zang en dans en er wordt live gemusiceerd. En er zit een heel mooie koorzang in – op z'n treurdiers."

CIRCUS TREURDIER BAAAAA

ZATERDAG 7 MEI, 20.15 UUR
SPOT/DE OOSTERPOORT, KLEINE ZAAL